

MAKEDONISTIKA

Makedonistika jako slavistická disciplína se začala v Československu rozvíjet hned po druhé světové válce — nejprve na pražské filosofické fakultě zásluhou prof. Antonína Frinty. Po Praze bylo Brno druhým universitním centrem v Československu, kde byly roku 1961 zahájeny lektorské kursy makedonštiny. Pro zájemce z řad studentů a mladých asistentů slavistiky je vedl dr. *Ivan Dorovský*. Později — po zřízení kabinetu balkanistiky a hungaristiky (1966) — byly kursy makedonštiny organizovány v rámci lektorátů balkánských jazyků. Dnes tvoří úvod do makedonského jazyka a literatury (spolu s úvodem do slovenistiky) součást studijního oboru srbocharvátština.

Brněnští slavisté projevovali však badatelský zájem hlavně o makedonská nářečí už mezi dvěma světovými válkami. Svědčí o tom např. studie akademika Bohuslava Havránka *Románský typ perfekta faktum habeo a casus sum, casum habeo v makedonských dialektch* (1936) nebo doktorská disertace Arnošta Gerada *Systém časů v nové bulharštině, v jihomakedonských dialektch, ve staroslověnštině a v srbocharvátštině, se zvláštním zřetelem k systémům časů minulých* (1939).

Začátkem šedesátých let prozkoumala dr. Jaroslava Pačesová ve své kandidátské disertaci zvukovou stránku makedonštiny a srovnala ji s češtinou a bulharštinou (1961).

Makedonským jazykem a makedonskými dialekty se zabývá také Ivan Dorovský. Z této oblasti těží několik jeho statí (*K charakteristice makedonského kosturského dialektu v dnešním Řecku*, in: *Studia balkanica bohemoslovaca*, Brno 1970; *Nářečí a spisovný jazyk*, in: *Jazykovědné symposium 1971*, Brno 1973).

Ivan Dorovský